

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Człowiek zdaje się często nie dostrzegać innych znaczeń swego naturalnego środowiska, jak tylko te, które służą celom doraźnego użycia i zużycia. Tymczasem Stwórca chciał, aby człowiek obcował z przyrodą jako jej rozumny i szlachetny «pan» i «stróż», a nie jako bezwzględny «eksploatator»”.

Jan Paweł II, Enc. *Redemptor Hominis*, 15, w: tegoż, *Encykliki*, t. 1, Kraków 2006, s. 25.

„Gdy człowiek okazuje nieposłuszeństwo Bogu i odmawia poddania się Jego panowaniu, wówczas natura buntuje się przeciw człowiekowi i nie uznaje go za swego „pana”, gdyż zaćmił on w sobie obraz Boży. Wezwanie do posiadania i używania środków stworzonych wciąż pozostaje w mocy lecz po grzechu wypełnianie tego wezwania staje się trudne i naznaczone cierpieniem (por. Rdz 3, 17-19)”.

Jan Paweł II, Enc. *Sollicitudo rei socialis*, 30, w: tegoż, *Encykliki*, t. 1, Kraków 2006, s. 349-350.

„Najgłębszą i najpoważniejszą implikacją moralną kwestii ekologicznej jest brak szacunku dla życia, który charakteryzuje wiele zachowań sprzecznych z zasadami ochrony środowiska. Zdarza się często, że potrzeby produkcji przeważają nad godnością pracownika, a interesy ekonomiczne biorą górę nad dobrem jednostek czy nawet całych społeczności. W takich przypadkach zanieczyszczenie lub zniszczenia powodowane w środowisku są skutkiem ograniczonego i wynaturzonego światopoglądu, który wiąże się czasem z prawdziwą pogardą dla człowieka”.

Jan Paweł II, Orędzie na Światowy Dzień Pokoju 1990, 8.12.19989, 7, „L'Osservatore Romano” 1989, nr 12, s. 21.

„Człowiek, który zagarnął dla siebie cały świat, zniszczy go w końcu, a z nim i obszar swojego życia. I nie jest to bynajmniej przestrogą Kasandry, głoszoną przez wrogich technice romantyków. Wynika to z obliczeń samej techniki. W ten sposób nauka wyzwolona z wartości etycznych staje się zmorą i na nią spada oskarżenie za fatalny bieg wydarzeń. Choć jej ideologia wciąż jeszcze triumfuje, nieśmiało budzi się w świecie tęsknota za mądrością i kontemplacją, i tą

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość XXVIII > Ekologiczny sposób życia

wewnętrzna wolnością, która z nich płynie”.

Cyt. za: *Elementarz Benedykta XVI (Josepha Ratzingera) dla pobożnych, zbuntowanych i szukających prawdy*, oprac. M. Zawada OCD, Kraków 2008, s. 28.

„Strata puszczy i lasów pociąga za sobą równocześnie stratę gatunków, które mogłyby w przyszłości stanowić zasoby niezwykle ważne nie tylko dla wyżywienia, ale także dla leczenia chorób i wielu usług. Różne gatunki zawierają geny, które mogą być kluczem do zaspokojenia w przyszłości pewnych ludzkich potrzeb lub uregulowania pewnych problemów ekologicznych”.

Franciszek, Enc. *Laudato Si'*, 32.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go: po co jeszcze ziemię wyjaławia? Lecz on mu odpowiedział: Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć. (Łk 13,6-10)”.

Por. Rdz 1,28-31; 6,5-8; 7,1-5.17-24; 8,1-22; Wj 23,10-12; Kpł 11,1-47; 18,22 n; 19,19; Mt 7,16-20; 12,33-37; 24,32-35; Mk 11,12-14. 20-25; 13,28-32; Łk 6,43-45.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„W zamyśle Bożym mężczyzna i kobieta są powołani do czynienia sobie ziemi «poddaną» (Rdz 1, 28) jako «zarządcy» Boży. To władanie nie może być samowolnym i niszczącym panowaniem. Mężczyzna i kobieta, stworzeni na obraz Stwórcy, który miłuje «wszystkie stworzenia» (Mdr 11, 24), są powołani, by uczestniczyć w Opatrzności Bożej w stosunku do innych stworzeń. Z tego wynika ich odpowiedzialność za świat powierzony im przez Boga. (KKK 373)”.

Por. KKK 339; 341; 346; 373; 378; 2288.